

02
2017

letnik VIII

brezplačnik Muzeja novejše zgodovine Celje
in Pokrajinskega muzeja Celje
ISSN 1855-8631

CELJSKE MUZEJSKE NOVICE

Foto: Egon Horvat

Janko (Šopar) in Branko (Stamejčič) vrtita za napolitanko. Poletna muzejska noč v MnZC, 17. junij 2017.

Oblikovanje: Jože Domijan, Triartes

90 let Mohorjeve v Celju

Ob 90-letnici prihoda Mohorjeve družbe v Celje je v Muzeju novejše zgodovine Celje do konca leta na ogled razstava o njeni 166-letni zgodovini.

>> 3,4

Foto: Sherpa

Janko Šopar

Novinar, voditelj, DJ, sveži upokojenec in predvsem Celjan z občutkom za dediščino, kulturo in džins.

>> 5

Foto: Tomaz Latko

Steklo na Celjskem

Od 23. novembra 2017 dalje bo v pritličju Stare grofije Pokrajinskega muzeja Celje na ogled pregledna razstava stekla od 18. stoletja do danes.

>> 3

Knežji dvor – od kasarne do muzeja

Stane Rozman,
direktor
Pokrajinskega
muzeja Celje

Foto: Gregor Klatt

V oktobru mineva pet let, odkar smo dokončali tretjo fazo obnove Knežjega dvora. Z njo je muzej pridobil razstavne prostore za razstavo Grofje Celjski in večnamensko Barbarino dvorano. Skupaj z že prej odprto razstavo Celeia – mesto pod mestom in stalno arheološko razstavo tvorijo enega najlepših muzejskih prostorov ne samo v Sloveniji, temveč tudi izven nje. Številni stanovski kolegi ne morejo skriti navdušenja nad opravljenim delom, temu pa se pridružujejo tudi naši obiskovalci. Več kot 70.000 se jih je sprehodilo po naših razstavnih prostorih od odprtja pred petimi leti. V podpisni knjigi, kamor obiskovalci z gosjim peresom vpišejo svoje vtise, so zbrane številne pohvale in priznanja.

Občasno imamo goste, ki se vpišejo v častno knjigo muzeja. Tako so se v letu 2017 vanjo vpisali: slovenski predsednik Borut Pahor, poljski predsednik Andrzej Duda, princ Nikolaus von und zu Liechtenstein s soprogo princeso Margaretho, metropolit Hanti-Mansijski in Surgutski Pavel z delegacijo moskovske patriarhije ter celjski škof Stanislav Lipovšek in zagrebško-ljubljanski metropolit Porfirije Perić, bivši predsednik Republike Slovenije Milan Kučan ... Vsi ti eminentni gostje so iz muzeja odšli z dobrimi vtisi, na kar smo zelo ponosni. To nas utrjuje v prepričanju, da ima Celje bogato zgodovino, ki jo znamo tudi dobro prezentirati. Zato, drage Celjanke in Celjani, izkoristite lep sončen dan za potep po starem delu mesta, se sprehodite po Savinjskem nabrežju in potem naj vas pot ponese v Knežji dvor. Oglejte si prvi del stalne arheološke razstave Od šivanke do zvezd, sprehodite se po razstavišču Celeia – mesto pod mestom ali pa po razstavi Grofje Celjski in občutili boste utrip zgodovine, na katero smo Celjani lahko upravičeno ponosni. Pripeljite s sabo tudi svoje goste.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

triglav

MESTNA OBČINA CELJE
MUNICIPALITY OF CELJE

ROGASKA

m n 7 r

muzej novejšezgodovine | celje

Muzej novejšezgodovine Celje, Prešernova ulica 17, Celje
Stalna razstava Živeti v Celju, Otroški muzej Hermanov brlog, Zobozdravstvena zbirka Fotoatelje in galerija Pelikan, Razlagova ulica 5, Celje
Odperto: torek–petek od 9.00 do 17.00 (Fotoatelje in galerija Pelikan do 13.00), sobota od 9.00 do 13.00, nedelja in prazniki od 14.00 do 18.00 (Fotoatelje in galerija Pelikan samo po predhodni najavi vsaj 48 ur prej)
Zaprto: ob ponedeljkih, 1. in 2. januar, velikonočna nedelja, 1. in 2. maj, 1. november, 25. in 31. december
Stari pisker, Prešernova ulica 20, Celje
Klobučarska delavnica, Glavni trg 17, Celje (oboje: ogled po predhodni najavi)
Občasne razstave: **Herman Lisjak vodi po vodi** (do 31. decembra 2017), **Čim enotnejši, tem močnejši! 90 let od prihoda Mohorjeve družbe v Celje** (11. oktober–31. december 2017), **110 let glasbenega šolstva v Celju** (9. januar–4. februar 2018), **Mini matematikum**, gostujoča razstava iz Giešna, v sodelovanju z Gimnazijo Celje - Center (10. januar–18. marec 2018), **Maske**, gostujoča razstava Pokrajinskega muzeja Ptuj (6.–18. februar 2018), **Kulturnik/kulturnica v muzejski dnevni sobi: Lila Prap** (8.–28. februar 2018)

Razstavišče Stara grofija, Muzejski trg 1, Celje
Stalne razstave: **Kulturno-zgodovinska razstava, Od gotike do historicizma po korakih** (prilagojeno za osebe z okvaro vida), Alma M. Karlin Poti, Lapidarij
Občasne razstave: **Steklo na Celjskem od 18. stoletja do danes** (od 23. novembra 2017)
Razstavišče Knežji dvorec, Trg Celjskih knezov 8, Celje
Stalna razstava: **Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski, Od šivanke do zvezd** (prazgodovina)
Odperto: marec–oktober; torek–nedelja od 10.00 do 18.00 november–februar; torek–petek od 10.00 do 16.00, sobota od 9.00 do 13.00
Zaprto: ob ponedeljkih in praznikih
www.pokmuz-ce.si

CELJSKE MUZEJSKE NOVICE

20. oktober 2017

ISSN 1855-8631

Izdajatelj: Muzej novejšezgodovine Celje in Pokrajinski muzej Celje

Odgovorna urednika: dr. Tonček Kregar in Stane Rozman

Glavna urednica: dr. Marija Počivavšek
Uredniški odbor: dr. Tonček Kregar, dr. Marija Počivavšek, Urška Repar, Stane Rozman, Barbara Trnovec, mag. Damir Žerič

Oblikovna zasnova: Metka Vehovar Piano, Inspiro d.o.o.

Računalniški prelom: Počivašek, d.o.o.

Lektoriranje: Špela Kregar

Naklada: 14.000

Tisk: Dikplast, Celje

Časopis Celjske muzejske novice je brezplačnik, ki izhaja dvakrat letno in je namenjen seznanjanju najširše javnosti z delom muzejev.

Rozman Stan

90 let Mohorjeve v Celju

V MnZC smo ob 90-letnici prihoda Mohorjeve družbe v Celje odprli razstavo Čim enotnejši, tem močnejši! Mohorjeva družba je med drugim pomembno vplivala tudi na kulturni utrip Celja, kamor se je priselila leta 1927 zaradi tedanjih razmer: na Prevaljah, kjer je po selitvi iz Celovca bivala osem let, ni imela možnosti širitve, pa tudi od uredništva v Ljubljani je bila preveč oddaljena. Razstava, ki smo jo pripravili v sodelovanju s Celjsko Mohorjevo družbo in ki bo na ogled do konca letošnjega leta, bo spregovorila o kulturnozgodovinski vlogi te najstarejše slovenske založbe. **M. P.**

Celjska knjigarna Mohorjeve pred 90 leti.

Zanimiva odkritja na Muzejskem trgu

Arheološke raziskave v sklopu obnove Muzejskega trga so pokazale, da so na mestu Stare grofije v srednjem veku stali mogočni upravni in gospodarski objekti Knežjega dvora, ki so bili doslej poznani le iz pisnih virov. Postavljeni so bili nad rimskodobnimi zidovi, ko je bil celoten prostor trga pozidan z bogatimi mestnimi vilami. Najbolj presenetljivo najdbo predstavljajo freske iz druge polovice 1. stoletja, ki so se na zidovih ohranile do višine 1 metra, medtem ko so bili odlomki z zgornjih delov zidov in s stropa najdeni v ruševinah objekta. Glede na kvaliteto izdelave, bogato ornamentiko ter ohranjenost gre za odkritje izjemnega pomena. **M. B.**

Eden od motivov na freskah.

Značka iz muzejske zbirke.

Stoletnica rdečega oktobra

Revolucija, ki so jo konec oktobra, po našem koledarju pa v začetku novembra 1917 izvedli boljševiki pod Leninovim vodstvom, je ena najpomembnejših zgodovinskih prelomnic 20. stoletja. Do temeljev je spremenila Rusijo ter s širitvijo revolucionarnih idej in gibanj vplivala na nadaljnji družbeno-politični, socialno-gospodarski in kulturni razvoj celotne Evrope in sveta. Njeno stoto obletnico bomo v MnZC obeležili v sredo, 8. novembra. Ogledu Eisensteinovega filma Oktober bo sledilo krajše predavanje mag. Klemna Brvarja o revoluciji in filmu. Vstop je prost. **T. K.**

Alma v kulturnem središču

Kraljevsko modra barva z zlatimi poudarki je vodilna barva velike pregledne razstave Kolumbova hči Alma M. Karlin, ki je na ogled v Cankarjevem domu v Ljubljani do 14. 1. 2018. Z izborom barve je avtorica razstave in postavitve, kustosinja Pokrajinskega muzeja Celje in antropologinja Barbara Trnovec, hotela poudariti izjemnost in dragocenost razstavljenih predmetov. Pri izboru le-teh jo je vodila želja, pokazati najbolj zanimive in najbolj dragocene predmete, ki sami po sebi pripovedujejo močne zgodbe, obenem pa tudi čim več predmetov, ki doslej še niso bili na ogled. Z razstavo obeležujemo 90-letnico Almine vrnitve s poti okrog sveta. **B. T.**

Razstava Ukradeni otroci

Letos mineva 75 let od tragičnega dogodka, ki je za vedno zaznamoval življenja 600 otrok. Leta 1942 so nemške okupacijske oblasti v prostorih I. osnovne šole v Celju (v času II. svetovne vojne zbirno taborišče) otroke in mladostnike pod 18 letom starosti nasilno odtrgale iz varnega naročja mater in prekinile njihova brezskrbna leta odraščanja. Odpeljali so jih v posebna mladinska prevzgojna taborišča v Nemčijo, kjer so jim s strogo nemško vzgojo skušali odvzeti vse, kar bi jih spominjalo na dom in ljubezen do staršev. Razstava v prostorih šole ohranja spomin na tragične usode ukradenih otrok **D. J.**

Oblikovanje: Jana Špendl

Steklo na Celjskem od 18. stoletja do danes

Steklo na Celjskem od 18. stoletja do danes je prva pregledna razstava, s katero odstiramo zgodovino steklarstva v naših krajih. Glazutam so sledile steklarne, od katerih delujeta le še steklarni v Hrastniku in Rogaški Slatini. Poleg steklenic za slatino so izdelovali še pivsko posodje, servirno in jedilno posodo ter svetila. Dragocenejšje izdelke so krasili z brušenjem, graviranjem in emajlnim poslikavanjem, izdelki za vsakdanjo rabo pa so bili gladki in strogo funkcionalni. Razstavo bo spremljal katalog ter vrsta predavanj in delavnic. **J. R.**

Marjan Prišček, kolekcija kozarcev Hotel Lev, Steklarska šola RS, 1961

Foto: Josp Pelikan

Ročna stavnica v Mohorjevi tiskarni.

Prihod Mohorjeve v Celje

Mohorjeva družba, ustanovljena sredi 19. stoletja po zamisli Antona Martina Slomška, je skozi zgodovino skrbela za slovensko besedo in jezik ter pomagala pri oblikovanju slovenske nacionalne identitete, pomembno pa je vplivala tudi na kulturni utrip Celja.

Mohorjeva družba, ustanovljena leta 1851 v Celovcu, je imela ob koncu prve svetovne vojne kar 90.000 članov, največ v svoji zgodovini. Zaradi političnih razmer se je družba leta 1919 iz Celovca začasno preselila na Prevalje, ker pa ji je koroški plebiscit onemogočil vrnitev,

je na Koroškem ostala vse do konca leta 1927. Tam ni bilo možnosti širitve, zato se je vodstvo med razmišljanji o selitvi v Ljubljano, Maribor ali Celje odločilo za slednje. Ko so po zamisli Jožeta Plečnika in načrtih Antona Suhadolca dogradili nove prostore za tiskarno in knjigovoznico, se je konec oktobra 1927 začela selitev. V mesto ob Savinji je do začetka decembra istega leta prispelo 38 železniških vagonov, polnih družbinega premoženja in tiskarniške opreme. Odtlej je Mohorjeva družba – Fran Saleški Finžgar je že nekaj let urednikoval v Ljubljani – poslovala v sodobno urejenih in opremljenih prostorih na Prešernovi ulici, kjer je poleg uprave, tiskarne in knjigovoznice imela tudi knjigarno in trgovino s pisarniški potrebščinami. Pred drugo svetovno vojno je imela Mohorjeva družba okrog 50 zaposlenih, posamezne knjige redne letne zbirke pa so dosegale naklado do 48.000 izvodov. Za današnje razmere so takšne naklade, v kakršnih so tedaj izhajale mohorjevke, nepredstavljive. In v tem je ravno pomen Mohorjeve za slovensko kulturno zgodovino: v 166 letih delovanja je založba izdala več kot 40 milijonov izvodov knjig, učbenikov in revij.

MARIJA POČIVAVŠEK

Vojna čaša

28. julija 1914 se je začela prva svetovna vojna, ena najbolj krvavih morij v zgodovini človeštva. Na začetku so vojaki verjeli, da se bo vojna končala že do božiča istega leta. Toda leta 1916 vojni še ni bilo videti konca, patriotizem je bil načet, zato sta se avstro-ogrska in nemška domoljubna propaganda domislili izvirne poteze. Zasnovali so tako imenovano »Kriegsbecher 1914–1916« Avojno čašo, ki naj bi jo kupila vsaka domoljubno usmerjena družina. Dobiček od prodaje sta državi namenili vojaškim bolnišnicam.

Materiali, iz katerih je bila čaša izdelana, naj bi izražali posebno antično simboliko. Osnovo predstavlja železo, ki simbolizira čas vojne in smrti. Notranjost čaše in trak z medaljonom sta zlate barve (simbol zlate dobe), zunanja stena čaše pa je srebrna (simbol srebrne dobe). Na traku je izpisana beseda »Kriegsbecher« (vojna čaša), na drugi strani pa besede pesnika Otta Kerna, ki se v slovenskem prevodu glasijo: *Polno železno čašo posvetite železnim junakom železnega časa.* Akronima pred letnicama 1914 oz. 1916

D.R.G.M. in GES-GESCH pomenita, da je bil izdelek vpisan v Nemški državni vzorčni register. Pod medaljonom sta vgravirana lastnoročno izpisana in podpisana citata obeh vladarjev in vojskovodij:

Franc Jožef I.: Zaupam svojim narodom in pravičnosti naše stvari.

Viljem II.: Nobenih strank ne poznam več, poznam samo še Nemce.

Pokrajinski muzej Celje hrani tri vojne čaše; dva kozarca ustrežata opisu, tretji pa je brez citatov obeh cesarjev. Domnevamo, da se je njegov lastnik udeležil vojne kot častnik, dal nanj vgravirati kraj svojega služenja »SÜDTIROL – 1916 ITALIEN«, na ostenje pod trakom pa podpise soborcev.

ROLANDA FUGGER GERMADNIK

Foto: Nataša Žmaher

Primorski Slovenci na Celjskem

Buči, morje adrijansko! Bilo nekdanj si slovansko, ko po tebi hrastov brod vozil je slovanski rod (Simon Jenko).

Vsaka velika vojna se dotakne življenja malih ljudi, spreminja njihove ustaljene navade in jim določa poti, polne negotovosti. I. svetovna vojna in podpis Rapalske pogodbe leta 1920 sta začrtali novo pot v zgodovini primorskih Slovencev. Ko so se v obdobju I. svetovne vojne začela odpirati bojišča na slovenskih tleh ob reki Soči, so avstro-ogrske in italijanske oblasti s tega območja umaknile in poslale v begunstvo okoli 100.000 ljudi. Po zaključku vojne je bila s podpisom Rapalske pogodbe določena nova državna meja, tretjino slovenskega etničnega ozemlja, Istro in del Dalmacije, pa je dobila Kraljevina Italija. Zaradi vzpostavitve nove italijanske upravne oblasti in fašističnega terorja na tem območju je svoje domove zapustilo okrog 70.000 ljudi.

Poročna fotografija Karoline Čuk in Antona Mužiča, poročena v Celju 9. 6. 1930. Iz družinskega arhiva

Družine, ki so v času I. svetovne vojne in po letu 1920 doživele takšno usodo, srečamo tudi na Celjskem. Ena izmed mnogih je družina gospoda Antona Mužiča, mojstra čevljarja s Skalne kleti v Celju. Po očetovi strani je družina Mužič že leta 1915, zaradi I. svetovne vojne, odšla iz Mirna pri Gorici in prišla živeti v Gornji Grad. Po mamini strani je družina Čuk leta 1926, zaradi fašističnega terorja na Primorskem, odšla iz Črnega vrha nad Idrijo in svoje novo domovanje ustvarila v Celju. In ravno v Celju sta se srečala in leta 1930 začela ustvarjati svojo življenjsko zgodbo starša Antona Mužiča, mama Karolina Čuk Primorka iz Črnega vrha nad Idrijo in oče Anton Mužič – Primorec iz Mirna pri Gorici.

DARJA JAN

Janko Šopar

Jeans povezuje generacije

RTV Slovenija, TV dnevnik, Tednik, Črno-beli časi. Asociacije, ki brez dvoma napeljejo k osebi, ki smo jo tokrat povabili k pomenku. Janko Šopar je zagotovo ena najbolj prepoznavnih televizijskih osebnosti zadnjih 40 let. Letošnje leto sicer že uživa kot sveži upokojenec, ampak daleč od tega, da bi kaj več miroval. Za to pa smo bili deloma krivi tudi v Muzeju novejše zgodovine Celje, ko smo ga v okviru projekta Jeans generacija nemalokrat povabili k sodelovanju in ob tem spoznali tudi njegov velik čut za celjsko kulturno dediščino.

Kako se počutite v naših vrstah, gospod Šopar?

Sodelovanje z muzejem se sicer ne more primerjati z novinarstvom, ampak mi je pa zelo popestrilo prvo leto mojega penziona. V novinarstvu se sicer nikoli nisem ukvarjal z zgodovino in kulturo, sta pa obe precej vplivali tudi na moje doživetje in razumevanje aktualnih dogodkov. Že od nekdaj mi je burila domišljivo zgodovina, zgodovinski romani, zgodbe. Celjski otroci smo že v petdesetih letih precej pogosto zahajali v razne kulturne inštitucije, ki so bile del vzgojnega programa že v vrtcih. Pa tudi kasneje kot šolar in dijak sem rad zahajal v muzeje in si na takšen način že kaj kmalu vzgojil poseben odnos do zgodovine in dediščine. Sicer pa Celje leži na takšnem prostoru, da kamorkoli se obrneš, naletiš na kakšne ostanke zgodovine Celeia, Celjski grofje, novejša zgodovina, ki nas, Celjane, ne puščajo povsem hladne. In tudi danes pravim, kdor ne ceni svoje preteklosti, si ne zasluži prihodnosti.

Kljub temu daje bilo vaše delo usmerjeno v dnevno-informativni program, pa ste v okviru oddaje Tednik ustvarjali tudi Črno-bele čase, ki smo jih v mesecu maju v sklopu razstave Jeans generacija več kot uspešno privedli tudi »v živo«.

Skozi te posnetke časov nekje med letoma 1965 in 1980 sem želel predvsem pokazati na to, kako smo takrat živeli v Sloveniji in kaj se nam je dogajalo. Zanimivo je, koliko se je v tem obdobju snemalo v Celju; dogajanje v njem je bilo precej pokrito. In v Tedniku sem seveda

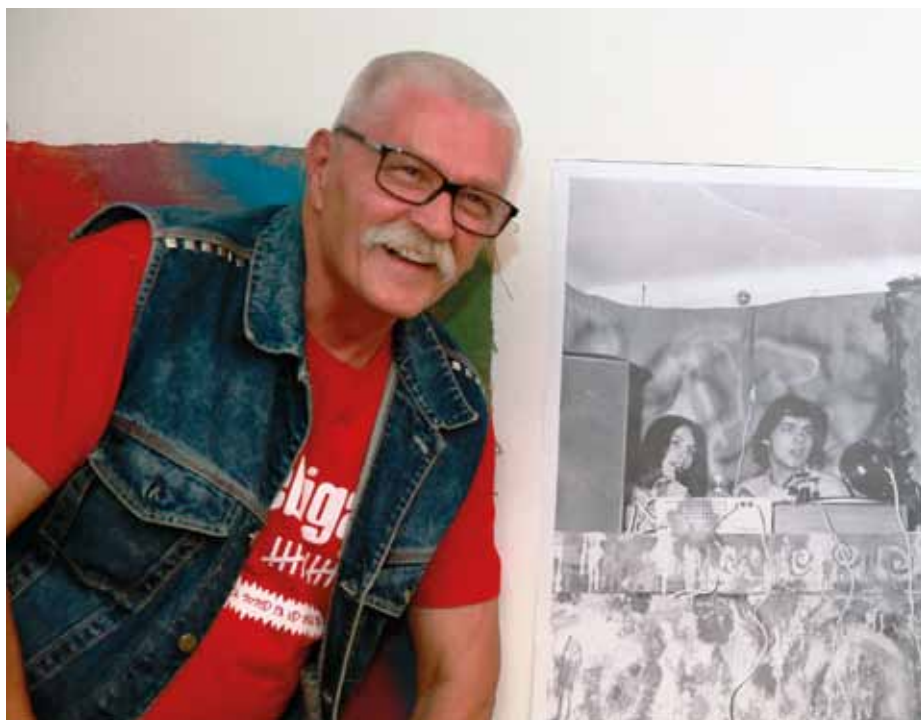

Foto: Šerpa

kot Celjan želel tudi to pokazati, čeprav sem v enaki meri želel pokazati tudi druge kraje. Tega, da sem Celjan, seveda nisem mogel skriti in včasih sem dobil celo kakšen očitek, da kar prevečkrat pokažem črno-bele čase Celja. So pa takšni videozapisi časa izredno pomembni za vizualno predstavo o nekem obdobju. Zato sem bil še posebej vesel, ko sem v Metropolu na *Črno-belih časih* opazil veliko mladih. Jaz sem v arhivih izbrskal le del materiala iz določenega obdobja. Več tega še vedno čaka v arhivu RTV Slovenija, da si nekdo vzame čas in iz kilometrov filmskega traku digitalizira tiste pomembne za celjsko polpreteklost.

Tudi sami ste del tako imenovane džins generacije. Kako pomembno se vam zdi, da so vsebine, ki pripadajo tej generaciji, predstavljene tudi v muzeju – v mislih imam predvsem popularno kulturo?

Zelo pomembno se mi zdi prikazati vsakdanje življenje Celjanov. Ne zgolj tistih prelomnih trenutkov. Življenje se namreč dogaja vsak dan – ni se vse začelo samo leta 1945 ali pa 1991. Vse je del nekega vsakdanjega načina življenja in ravno temu življenju sem tudi sam sledil v *Črno-belih časih*. Džins generacija smo bili vsi, ki smo bili takrat mladi. Čeprav smo bili različnih pogledov, je bil džins skupni imenovalac. Je pa res, da je bil del te džins generacije bolj pod vplivom zahodne rock glasbe in nas je kot take še dodatno definirala. Na nek način je ta generacija doživljala

neko sociološko mini revolucijo na miren način. Je pa bilo to vsekakor pomembno za razvoj družbe v Celju, zato je prav, da ste v muzeju popularni kulturi kot prvi v Sloveniji dali pozornost na takšen način. Tudi velik odziv Celjanov kaže na to, saj smo mnogi vsak na svoj način prispevali, da smo lahko osvetlili neko dogajanje določenega časa in prostora. Takšne vsebine ljudi združujejo. Ob tej razstavi smo se na primer srečali stari znanci, ki se nismo videli že morda desetletja. Po drugi strani pa je bilo vključenih ogromno mladih, kar pomeni, da so te vsebine tudi nekakšna medgeneracijska vez, in to se mi zdi še večji dosežek.

Ravno mlado in staro se je družilo na naši Poletni muzejski noči, kjer sta skupaj z Brankom Stamejčičem ponovno obudila čase prvega Mladinskega kluba in glasbe z vinilnih plošč. Kdaj vaju lahko zopet pričakujemo za DJ pultom? (smeh)

Leta 2019 bo natanko 50 let, odkar sva začela kot DJ-ja. Morda pa ob pol stoletja spet kaj takšnega narediva – če bova le živa in zdrava. Se mi zdijo pa takšni dogodki pomembni tudi zato, da predvsem mlajše generacije vidijo, da nismo od nekdaj poslušali glasbe preko pametnih telefonov in kanala YouTube. Da se je morda z vinilnih plošč slišalo glasbo bolj kvalitetno in da tisto, kar je staro, ni nujno slabo. In morda je bil tudi to doprinos naju z Brankom na dogodku *Janko in Branko vrtita za napolitanko*.

SEBASTJAN WEBER

»Mi smo vsi jeans generacija«*

Celjska popularna kultura je stvar vseh Celjank in Celjanov, z njo pa se tako ali drugače pri svojem delu srečamo vsi, ki delujemo na področju kulture in družabnega življenja v Celju. Zato smo k sodelovanju v projektu Jeans generacija povabili še ostale institucije v Celju.

Foto: Osrednja knjižnica Celje

Razstava v Osrednji knjižnici Celje.

Osrednja knjižnica Celje je v okviru projekta pripravila dva dogodka: meseca maja pogovor s celjskim umetnikom Daliborjem Zupančičem - Borijem in junija koncert Celjskega plesnega orkestra Žabe, na ogled je bila razstava popularne literature iz preteklih obdobj, po

kateri so posegli tudi sodelujoči v bralni znački za odrasle Z branjem do zvezd. V Mestnem kinu Metropol smo se 25. maja vrnili v Črno-bele čase z ogledom filmskih posnetkov Celja med letoma 1968 in 1971 ob komentarjih Janka Šoparja. Galerija sodobnih umetnosti je konec meseca julija postavila na ogled razstavo o medijskih reprezentacijah lika, popu in sodobni umetnosti z naslovom »Vedno bom tu. Vedno.« Poletje smo zaključili v Mladinskem centru Celje, kjer so Boštjan Dermol, dr. Rajko Muršič in Vasja Ocvirk spregovorili o popularni glasbi in glasbenem udejstvovanju v Celju v 80. in 90. letih 20. stoletja v primerjavi s situacijo danes.

Poleg razstave in programov v Muzeju novejšje zgodovine Celje smo tako obiskovalcem ponudili številne kakovostne in zanimive dogodke z mislijo na to, da se lahko s sodelovanjem in povezovanjem še bolj približamo našemu namenu in poslanstvu; široko odpreti vrata in nagovoriti ter vzbuditi zanimanje najširšemu krogu ljudi. **URŠKA REPAR**

*Iz pesmi *Jeans generacija* skupine *Neki to vole vruče*.

Dvorana Barbare Celjske

Pokrajinski muzej Celje je leta 2012 s končano tretjo fazo prenove Knežjega dvorana pridobil nove prostore za predstavitev muzejskega bogastva. Muzej in mesto pa sta z obnovo pridobila tudi večnamensko dvorano Barbare Celjske, ki se nahaja v tretjem nadstropju dvorana.

Prostorna in ambientalno posrečeno zasnovana dvorana je primerna za izvedbo kulturnega programa, s sodobno multimedijško opremo, zlito s kuliso srednjeveških zidov, pa je hkrati tudi idealen prostor za organizacijo najrazličnejših dogodkov – konferenc, poslovnih srečanj, predavanj in seminarjev. Pokrajinski muzej Celje je s svojo muzejsko vsebino in ponudbo aktivno vključen v širšo družbeno-kulturno dejavnost. Našo kvaliteto prepoznavajo mnogi javni zavodi in društva. Vse bolj številni gosti so tudi lokalna podjetja, ki želijo svojim poslovnim partnerjem ponuditi več od zgolj strogega poslovnega obiska. Nazadnje smo 12. septembra 2017 gostili tudi udeležence Celjskega mednarodnega poslovnega foruma. Po sprejemu gostov v razstavišču Celeia – mesto pod mestom in ogledu razstave

Grofje Celjski so domači in tuji podjetniki v dvorani Barbare Celjske razgledali o najnovejših trendih in inovativnih poteh na področjih prodaje, trženja in distribucije, kar je bila tudi rdeča nit letošnjega foruma.. **DAMIR ŽERIC**

Foto: Nataša Žmaher

Dvorana Barbare Celjske.

Pogled od zunaj: Moj pogled na muzej

»A, v stari vojašnici je sedaj Pokrajinski muzej?« me je začudeno pogledala nekdanja sosedka. »Vsak mesec grem samo račune plačat na občino, drugače pa ne hodim v mesto.« »Pa se izplača malo sprehoditi po mestu, boste videli, kaj vse se je spremenilo in obnovilo,« sem jo vzpodbudil. Spomnila me je na čas, ko sem kot začetnik v Zavodu za spomeniško varstvo Celje opravljal meritve v opustošeni stavbi, ki jo je zapustila jugoslovanska vojska.

V preteklosti sem že zaradi narave dela večkrat sodeloval z muzejem. Kot del strokovne skupine ZVKD in Pokrajinskega muzeja Celje sem delal in sprem-

Foto: Nataša Žmaher

Ivo Gričar na otvoritvi razstave *Zvesto po naravi* posneta preteklost.

ljal obnovo in prenovo Knežjega dvorana. V vseh teh letih sem dočkal upokojitev, stara vojašnica oz. Knežji dvor novo preobleko in Pokrajinski muzej Celje svoj dom.

Muzejske zbirke so s pomočjo zavzetih zaposlenih nenehno dopolnjevali, pika na i pa je nedvomno »delno« obnovljeni Knežji dvor ter odprtje prepotrebni primernih razstavnih prostorov, zaradi katerih je v preteklosti marsikatera razstava žal ostala v depojih. Obe posloplji, v katerih služi Pokrajinski muzej Celje, sta vredni ogleda, saj pripovedujeta zgodbe zgodovine Celja in širše.

Zadnji mandat spremljam tudi delo muzeja kot zunanji član sveta in sem zato od blizu seznanjen s strokovnim delom in organizacijo ter prizadevanji in trdom muzeja pri postavitvi stalnih in občasni razstav. Muzej poleg razstav redno pripravlja odmevna in dobro obiskana predavanja priznanih domačih in tujih strokovnjakov, ki vsekakor pripomorejo k dodatni krepitvi ugleda Pokrajinskega muzeja tudi v širšem prostoru. **IVO GRIČAR**

Pokrajinski
muzej Celje

Muzejski trg 1,
Celje

Trg celjskih
knezov 8,
Celje

**PO UNIKATNO DARILO
V POKRAJINSKI MUZEJ CELJE.**

**2018
MUZEJSKI TRG CELJE**

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Muzej novejše
zgodovine Celje

Prešernova ul. 17,
Celje

**SJEOS
CELE**

Majice za
vse džins
generacije,
stalno
v naši
muzejski
ponudbi.

*V dveh barvah in
vseh velikostih, ženski
in moški kroj!*

Dne 28. 8. 2017 si je Njegovo visočanstvo princ Nikolaus von und zu Liechtenstein s soprogo princeso Margarethe ogledal razstave Pokrajinskega muzeja Celje.

Foto: Gabrijela Kovačič

S prostovoljci MnZC na ekskurziji v Notranjskem muzeju Postojna.

Foto: Robert Zapušek

Na otroški delavnici Barbarin pečat v Pokrajinskem muzeju Celje.

Foto: Milena Žmajde

Kolektiv MnZC v Fotoateljeju in galeriji Pelikan – kot pred stoletjem.

Foto: Andraž Purg

PMC na ogledu razstave »Jantar – dragulji Baltika v Novem mestu« v Dolenjskem muzeju Novo mesto.

Foto: Borut Kriz

Aprila je MnZC obiskal Brent D. Glass, zaslužni direktor Nacionalnega muzeja ameriške zgodovine Smithsonian iz Washingtona.

Foto: Helena Vogelsang

M - kot muzej, počitniški program MnZC; z geologom Tomažem Majcnom ob Savinji.

Foto: Egon Horvat

Avtorica razstave Vedute 19. stoletja, Gabrijela Kovačič, in Darja Povše, profesorica Gimnazije Lava, sta na odprtju združili prijeto s koristnim in skovali načrt za skupni projekt.

Foto: Nataša Žmaher

Nagradno vprašanje: Letos praznujemo okroglo obletnico prihoda Mohorjeve družbe v Celje. Katero?

Odgovor

Ime in priimek

Naslov

Odgovore pošljite do ponedeljka, 24. novembra 2017, na naslov Muzej novejšje zgodovine Celje, Prešernova ulica 17, 3000 Celje, s pripisom »Nagradno vprašanje«. Tri izmed pravih odgovorov bomo nagradili z izdelkom iz naše muzejske trgovine in dvema brezplačnima vstopnicama. Nagrajenci bodo obveščeni po pošti.

Nagrajenci iz prejšnje številke so: **Marija Travner, Štefka Šinkovec in Silviya Koklič**, vsi iz Celja. Nagrade vas čakajo v muzejski trgovini Pokrajinskega muzeja Celje.